

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

E

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

αὐτοῖς. Apud poetas ἡμίτερον ἢ. sub. αἰον, pro eis ἡμίτερον αἰον. domum nostram. ut Od. Et ἡμίτερον (sub χῆρα) patria nostra, Thuc. lib. 6. Item qui nobiscum facit, qui a partibus nostris stat. Thuc. lib. 4. ἢ τὰ γὰρ χῆρα τὸ δὲ ὑστέρον αἰον, ἡμίτερον νομίζω. Τὸ ἡμίτερον dicitur etiam ἡμέτε. Gal. Therap. 9. τὸ δὲ ἡμίτερον ἢ χῆρα ἔχει. nos aliter rationem nostram comparavimus, seu nostra ratio aliter comparata est, ut Bud. interpr. ἡμὸς pro ἡμίτερον, apud poetas, pro quo scribitur ἡμὸς seu αμὸς Dancē. Theocri. αμὸς κελ. ἡμὸς ἔπικτος.

Ἐδῶς, vide in Ἡδῶς. Ἐδῶρ, &c.
Ἐδῶλον, vide in Ἐζῶμα.
Ἐδῶμα, &c. ἰδὲ ἴδῶς, &c. vide in Ἐδῶ.

ἘδῶΝΑ. seu potius ἰδῶΝΑ. dos, munera quae sponsus sponse dat seu i; qui sponsi nomine tam ambiunt. Il. 2. Actorides Echecelis filiam Ἡδῶνῆς ἀπέδωκεν ἑαυτῷ, ἵππερ ἑταίρῳ ἰδῶΝΑ. Et Od. λ. 2. 7. Μενέλαος ἀπέδωκεν ἑαυτῷ ἰδῶΝΑ δὲ δῶκεν. Ety. & Eust. dici volunt ἰδῶΝΑ τὸ δῶΝΑ, quasi δῶΝΑ. quod iis exhiberetur & concilietur sponsa sponso. vel ἰδῶΝΑ τὸ ἰδῶΝΑ, quasi ἰδῶΝΑ & ἑταίρῳ ἰδῶΝΑ ἢ ἰδῶΝΑ.

Ἐδῶς, epulum quod acceptis muneribus sponalibus paratur. Hes. Ἐδῶς χῆρας, tunica quam primam sponsa sponso dat. tunica iugalis & sponsalis, vel etiam nuptialis.

Ἐδῶς, dicitur esse dicitur dotem dare uxorem tradendo. in Epigr. τῆς ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς; videtur tamen potius esse, datus iugalibus donis ducere.

Ἐδῶντῆς, ἰδῶΝΑ, dicitur qui filiam elocat addita dote. Ety. Ἐδῶντῆς, Helych, quae sponso iam nupta est vel desponsata nimirum donata ab illo τοῖς ἰδῶΝΑς & donis iugalibus.

ἘδῶΝΑ, dicitur ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ ἢ dicitur pro ἰδῶΝΑ seu ἰδῶΝΑ. Od. ζ. 2. 2. & alibi. Item dos quam pater dat filiae nubenti. ut Od. α. de parentib. Penelope, Ὅμηρος γὰρ ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς. Πολλὰ μάλ' ἔλασεν ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς ἰδῶΝΑς.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β. ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἘδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

Composita.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

ἈδῶΝΑ, dicitur pro ἰδῶΝΑ ἰδῶΝΑ, dote dote dote. ut Od. β.

animalis, aliove rei corporeæ. Æsch. Hoer. Plur. & alij. Metaphoricè quoque accipitur. ut apud Herodian. lib. 7. Est etiam figura orationis qua exprimitur retum aut personarum imago, ut docet Quintil. lib. 5. cap. 11.

Εἰκασίς, dicitur pro eodem, Aristoph. in Neb. Ἔστιν εἰκασίς τῶν ἰσχυρίων ὅτι εἰκασίς μιμητικὴ.

Εἰκονικός, ἢ ἰκονικός, omnibus lineamentis ad exemplar expressus. Metaph. in Epigr. lib. 2. Φαῖδρος ἔγραψε λαβὼν εἰκονικὰ δὲ μορφῶν, expriclam accutateque ad formulam redactam acceptilationem.

Εἰκόνιον, ἢ τὸ ἰκονικόν, imagnocula, icuncula. Plu. in Eroc.

Εἰκονίζω, effingo, imaginem omnibus lineamentis ad exemplar exprimo, iconicè exprimo, imaginem represento. Aphthon. λέγει τὸ εἰκονίζω εἰκασίαν ἀνθρώπων.

Εἰκονισμός, ἢ ἰκονισμός, effictio, iconica representatio. Est & figura orationis quam aitores ad heren. effictioem vocant, quom exprimitur & effingitur verbis corporis cuiusdam forma, quoad factis sit ad intelligendum.

Εἰκὼν, idem quod εἰκασίς, unde παρρησιαστικὴ, similis est.

Εἰκων, assimilatio, comparatio, ut Il. 7. ἀρτεμὶς μιν ἰσχυρὰ ἴσκει. Vide Eustath. & Od. 8. Εἰδὼν πρὸς τὸ εἰκασίς ὁ πικρὸς ἰσοκράτης.

Εἰκασίς, ἢ ἰκασίς, non consentaneus, indecens, indecorus. Item foedus. ut Il. 6. ἀεικέλιον πλοῦτος, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, proprie indecentia, sed accipitur pro contumelia, pro iniuri & contumelioso facto in aliquem: ideo exp. indignitas, indignum facinus. Il. 6. & Od. 11. & apud Herod. 1. ἐπὶ μὲν τῶν τῶν ἀεικέλιον ἔργον, foedis verbis. Sic ἀεικέλιος ἔργον appellatur adulterium. Exponitur & indignus, ut Il. 6. ἀεικέλιος δαίμων. Item durus & asper, de qua signif. vide in comp. ad εἰκασίς. cecero.

æqui bonique studium.

Κατὰ τὸν ἴδιον, idem quod ἐπισημῶς, Hefych.

Μισοεικία, animo gratus, animum permulcens, ἰσχυρὸς εἰκασίς, ἢ ἰσχυρὸς εἰκασίς, quo significatur δεισιμασία, ut Il. 7. μισοεικία δ' ἴσκει.

Παρίοια, aliqua ex parte seu aliquantulum similis sum. Item videor. Παρίοια impersonaliter sumptum, aliqua ex parte consentaneum & conveniens est. Παρίοια, aliqua ex parte similis, vel aliqua ex parte consentaneus seu conveniens.

Προσίοια, assimilatio sum. Plat. epist. 7. ἡ προσίοια ἢ τὸ παρὸν ἐπισημῶν, voto assimilabile est tale consilium. Idem videor, τὸν ἴδιον δ' ἐπισημῶν γράφον τὸν νόμον ἡ προσίοια, i. videtur.

Προσίοια, imperf. consentaneum & conveniens est. Greg. προσίοια τὸ παρὸν. Προσίοια, assimilatio. Aristot. Plur. Item consentaneus, conveniens, decens, Soph. in El.

Προσίοια, sum similis, ut προσίοια δ' ἴσκει, corpore es simili. Apud Eurip.

Αἰετία, Νεῖκος, quomodo huc pertineant, vide suo loco.

Compofita ab εἰκασίς.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, qui nulla imagine adumbrari potest. Item quem nulla conjectura assequi possit. Suid.

Αἰετία, assimilatio, effingo, exprimo. Hoer. ad Dem. & Luc. de sacr. Item comparo, Demosth. & Æschin.

Αἰετία, τὸ ἰκονικόν, imago.

Αἰετία, assimilatio & expressa figura, ex Plat. de leg. Δοξαίσιος, infeliciter expressus, conjectu difficilis. Suid.

Εἰκασίς, effingo, effigiem alicuius exprimo, Aristoph. Item assimilatio, ad similitudinem alicuius facio, apud Suid.

Εἰκασίς, accipitur interdum pro simili sum. Xen. Pæd. 1. ἢ τὸ κενὸν ἰσχυρὸν γὰρ ἐστὶν εἰκασίς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰκασίς, coniectio, coniectio. Item coniectura assequor. Soph. in Eucleas, coniectu facilis. Hefych.

Κατὰ τὸν ἴδιον, suspicor.

Παρίοια, assimilatio, comparo. Com accuf. & dat. Προσίοια coniectura presentio. Aristotel. Rhet. 1. τὰ μάλιστα προσίοια εἰς τὸν ἴδιον.

Προσίοια, assimilatio, comparo. Plur. in Numa.

Compofita ab εἰκασίς.

Αἰετία, vito similis.

Αἰετία, substant. simulachrum, statua. Anth. epigr. lib. 4. Item coloris genus. Quidam exp. purpurillum Xen. in Oecon.

Αἰετία, ἢ εἰς αἰετία, idem quod ἀεικέλιος. Αἰετία, indecens, indigo. Vide & supra, in ἀεικέλιος.

Δεικίον, vel εἰκασίς, simulachrum, imago, in epigr. τῶν πύργων φέρει δεικίον ἰσχυρῶν. Item persona. unde dicitur personatus. Hef. Putant quidam de tonis status proprie dici, q. d. εἰς εἰκασίς, & per abulum de aliis. Vide & de statu a Δεικίον.

Δεικίον, vel εἰκασίς, (Lat. lingua) qui velut imagine quotidiana vite in scena representat. Mimus, ut quidam interpres. Vide Hef. & Eoit & Δεικίον τῶν πύργων, eodem ex Plur. in Aporph. scribitur & εἰκασίς & δεικίον sine dipt. h.

Εἰκασίς, assimilatio. Hefod. in Asp. εἰκασίς ἀδανείσις. Θεοεικία, Deo similis. Iliad. α. Θεοεικία Ἀχίλλεος. Dicitur de vitis eximitis, & qui diis æquiparandi videntur.

Θεοεικία, idem, ex eoque factum per syncopen & epenthese. ἢ εἰς αἰετία, ut tradunt grammatici, Θεοεικία ἔμφη, divina vox, Nonno. Vide & comp. a κείνομαι pro κείνομαι. Θεοεικία adverbialiter etiam capitur pro Θεοεικίως, i. mirum in modum. Il. 1. εἰκασίς τῶν θεῶν αὐτῶν.

Πανεικία, ἢ εἰς αἰετία, omni ex parte similis, in Epigr. Προσίοια, assimilatio.

Compofita ab εἰκασίς.

Αἰετία, effingo ad imaginem seu ad exemplar. Philo de mundo. Αἰετία, τὸ ἀδύνατον, imago, effictio ad imaginem seu exemplar. Item effigies, ex Ateopag.

Εἰκασίς, speculo vel comparo imagine. Plur. de audit. off. Εἰκασίς, ex exemplari iconicè exprimo seu effingo, omnibus lineamentis ad exemplar effingo, apud Suid.

Derivata ab εἰκασίς, cecero, &c.

Εἰκασίς, ad cedendum aptus, facile cedens.

Εἰκασίς, Atticè idem quod εἰκασίς.

Εἰκασίς, ἢ εἰς αἰετία, quomodo huc pertineant, vide suis locis.

Compofita.

Αἰετία, Erym. ait significare σκληρός, i. durus & asper, ἢ εἰς αἰετία non cedens, vnde ἀμείβω δαίμον, Il. α. Sic & Hefych.

Εἰκασίς, concedo. Hef. (& Greg. Εἰκασίς, cedens, proclivis ad cedendum. Item tolerabilis. Hef. Εἰκασίς, ἢ εἰς αἰετία, facile cedens, obsequens, morigerus.

Εἰκασίς, com prompto obsequio, promptè.

Κατὰ τὸν ἴδιον, ἢ εἰς αἰετία, cedens, obsequens, morigerus.

Κατὰ τὸν ἴδιον, ἢ εἰς αἰετία, simulatio seu calcari obediens, quasi εἰκασίς τῶν θεῶν.

Παρίοια, cecero, item concedo, permitto, facultatem do.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Υπείκω, cedo. The. 1. ἀνεπίτητο τὰ ἴσα τῶν ἀπειθῶν ἀμεινίσις, ἢ εἰς αἰετία. Soph. ὑπείκω τῶν θεῶν. Exponitur & obsequor, ut apud Apoll. Arg. 1. ὑπείκω τῶν θεῶν. Sic & Iliad. α. -εἰ δ' ἂν τοι πᾶν ἔργον ὑπείκωμαι, ἢ tibi in omni re obsequar, vbi accu. regitur à τῶν θεῶν. Sic apud Xenoph. ὑπείκω τῶν θεῶν.

Odyss. ἀλγίστη σὺν ἱματι, quamquam incertus. Ab Helyc. ...

EM ΠΙΣΙΔΩ, si calet vel potius colicis quoddam genus. Aristoph. in Nub. ...

EM ΠΟΥΣΑ, nempe: spectrum seu phantasma demoni- cum quod Hecate infortunatis visendam offerre solebat. ...

EN in. H. γ. ἀριστὸν ἐν χερσὶ ἱματι. Thuc. 8. ἀριστὸν δὲ ἐν σπῆραι ἐν τῷ χερσὶ ἱματι. ...

EN in. H. γ. ἀριστὸν ἐν χερσὶ ἱματι. Thuc. 8. ἀριστὸν δὲ ἐν σπῆραι ἐν τῷ χερσὶ ἱματι. ...

EN ΔΥΚΕΩΣ, exp. prompto animo, humaniter & benevolē; accuratē & diligenter, fideliter. Hom. Iliad. 2. ...

EN ΔΥΟ, celeriter, oculto, apud Suid. ex Menandro in E- raphed. ...

EN EK A, propter, causa, gratia. Dem. Philip. 1. ἵνα ἴδω ἡμεῖς ...

EN ATPO, F. ar. occido, interficio. Iliad. 2. ἄλλοις καὶ ἄλλοις ...

EN ATPO, F. ar. occido, interficio. Iliad. 2. ἄλλοις καὶ ἄλλοις ...

EN ATPO, F. ar. occido, interficio. Iliad. 2. ἄλλοις καὶ ἄλλοις ...

EN ATPO, F. ar. occido, interficio. Iliad. 2. ἄλλοις καὶ ἄλλοις ...

EN APH, clarus, evidens, de persona quae oculis certatur. Odyss. ...

numeris evidentiā. Et ἐναρξέει λίσσας apud Hermogenem, ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΟΝΑΙΤΟΣ, nom. H. γ. κτῶν. ὅς καὶ ἐν τῷ ἀμύμονα ἱε- ροῦ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

EN ΔΙΟΣ, meridians. Od. 2. v. 490. Ἐνδιὸς δὲ ὁ ἴσθμῳ ἴσθμῳ ...

Δραματουργία, ἢ opus dramaticum scribo, in vita Aristoph. Item in modum dramatis conscribo & compono, ut in arg. libi Diposofoph. **Δραματουργία**, opus dramaticū scripturum, opus dramaticum.

Δρασηγορεύει, dicuntur εἰ ἰσχυροὶ δρᾶσιν, qui faciunt byssum seu byssinum limum Helych.

Δρασηγορεύει, falcium artifex, Athen. 6.

Δυσσεύς & **δυσσεύς**, operosus, difficilis. Plut. παρρησιαστικὸν ἐξ ἰσσεύων. Et **δυσσεύς** ἀργύριον. Appiano, res difficilis facta.

Δυσσεύς, difficultas.

Ἐπιθεωρεῖ, qui sponte opus sobic, promptus & impiger factor operis Xen. de re eq.

Ἐκείρεται, procul arcens seu expellens aut abigens. Apollinis epith. qui sic dictus putatur Ἐκείρεται τὸ ἕκαστον ἢ ἐκείρεται ἢ ἐκείρεται. Vide & comp. ab Εἰρημ.

Ἐλασηγορεύει, olei confectio. **Ἐλασηγορεύει**, locus ubi olium conficitur. Diog. Laert. lib. 1.

Ἐπιθεωρεῖ, qui in opere est, quasi ἐπιθεωρεῖ, qui aliquid agit. Luc. Item a Celsus, strenuus, acer. ut Polyb. lib. 3. **Ἀντιθεωρεῖ**, ἢ τὸ πᾶσι μακροχρόνως. Apud eundem ἀντιθεωρεῖς, iter quod acciter & magna vitium contentione conficitur, contentum iter. Dicitur & res quam ἀντιθεωρεῖ, i. efficax, apud Theophr. Apud Xen. ἀντιθεωρεῖ γῆ, terra culta, quæ colitur, cui opponitur ἀργύριον. Et ἀντιθεωρεῖ, Plut. pecunia seriore occupata.

Ἐπιθεωρεῖ idem quod ἀντιθεωρεῖ, efficax, ut ἀντιθεωρεῖ, necd. 4. Apud Plut. ἀντιθεωρεῖ γῆ, cultior regio.

Ἐπιθεωρεῖ, actuosè, strenuè, acriter. Polyb.

Ἐπιθεωρεῖ, actio, actus, operatio Aristot. 1. eth. Ibidem exp. etiam muneris functio. Item efficacia, vis efficax quæ in aliquo agit, ut Chrysol. ἀντιθεωρεῖ τῆς ἀντιθεωρεῖας. Est etiam figura orationis, Fab.

Ἐπιθεωρεῖ, in opere sum, operator, officio. Phil. 2. 2. Apud Aristot. quidam exp. in actu sum. Apud eundem in ethicis quidam interpret. munere fungor, ut κατ' ἀρετὴν ἀντιθεωρεῖ, virtutis munere fungi. Item pro, efficere, perimouere, ex Chryso, item pro, miracula facere, ex eodem.

Ἐπιθεωρεῖ, significacione actiua p. ἀντιθεωρεῖ, ut 1. Thest. 2. Et ἀντιθεωρεῖ ἀντιθεωρεῖ. Gal. 5. Item passiuè pro, effici, agi, apud Arist. lib. 2. a demonib. vexari, demonio corripri, ex Ateop. Itē in sim. pro, cieos, moueor, ex 1. etha in Apoca. Itē in bonam partem pro, agi spiritu, & assilatum esse, ex eodem, & ex Greg.

Ἐπιθεωρεῖ, τὸ, effectus, quod ex vi quam & efficacia prodit. Item vexatio demonum, aut in bonam partem, a flatio spiritus. **Ἐπιθεωρεῖ**, agendi vim habens, efficacia præditus.

Ἐπιθεωρεῖ, A. viri, ἢ, inefficax, inutilis, Greg.

Ἀντιθεωρεῖ, efficaciam seu vim efficacem habeo aduersus aliquid, ut ἀντιθεωρεῖ δαίμονας. Diol. efficaciter resistere. **Ἀντιθεωρεῖ**, verbum, quod passiuam vocem & actiuam significacionem habet, ut μαχημα ἀντιθεωρεῖ, i. ipse per se operans seu efficiens, Dion. Ateop.

Ἐπιθεωρεῖ, amorum opifex.

Ἐπιθεωρεῖ, qui vel quæ lanificium exercet.

Ἐπιθεωρεῖ, lanificium exerceo. Xen. in Laced. Polit.

Ἐπιθεωρεῖ, qui in cassum laborat, seu negligens operis, non assidens in opere: suis cessationibus reddens τὸ ἴσσην ἔπιθεωρεῖ. Hesiod. Erg. 2.

Ἐπιθεωρεῖ, facilis. Theophr. ἀντιθεωρεῖ τὸν πᾶσι, circa quod non multum est laboris. Apud Hom. Od. 2. εἰ κ' ἀντιθεωρεῖ ἴσση, exp. proba honestè callèque se gerens.

Ἐπιθεωρεῖ, navis aut domus, apud Hom. bene fabricata, affabre facta, bene compacta. Sic ἀντιθεωρεῖ δῆρον, &c. apud eundem. Item ἀντιθεωρεῖ, beneficis, bene meritis de aliquo. Od. 3. **Ἐπιθεωρεῖ**, beneficentia. Od. 2. & Illoc. ad Dem. Frequenter capitur pro, beneficium, Thuc. lib. 1. καὶ μοι ἀντιθεωρεῖ ἀρετῆς. Sic ἀντιθεωρεῖ τῆς ἀντιθεωρεῖας & ἀντιθεωρεῖς ἐκτίθειν apud Herodot. refertur beneficium.

Ἐπιθεωρεῖ, ἢ, qui beneficium confert, qui benefacit Dem. pro cor. Interdum cum genit. ut ἀντιθεωρεῖς ἡμῶν, beneficis in eos, Luc. in Anacharn. Sic & Thuc. lib. 1. & Illoc. in Helen. enc.

Ἐπιθεωρεῖ, ἢ, quæ bene facit, quæ bene meretur de aliquo. Plat. de leg.

Ἐπιθεωρεῖ, ad benefaciendum proclivis, beneficis. Tò ἀντιθεωρεῖ, beneficentia, ad benefaciendum proclivitas Herodia. lib. 6. Dicitur & ἀντιθεωρεῖς pro ἀντιθεωρεῖς.

Ἐπιθεωρεῖ, benefacio, bene mereor. Xen. pæd. 2. Interdum cum accus. Arist. Pol. 5. ἀντιθεωρεῖ τὸν πᾶσι. Xen. pæd. 2. ἀντιθεωρεῖ τὸν πᾶσι, magna pro parvis conferre beneficia. Interdum cum duplici accus. Dem. aduersus Lept. ὅτι ἀντιθεωρεῖ ἡμᾶς ὅτι ἀντιθεωρεῖ. Sic & Plat. Pol. 1. **Ἐπιθεωρεῖ**, beneficium afficit. Arist. eth. 4. c. 3. Interdum cum accus. ut Xen. ἀντιθεωρεῖ τὸν πᾶσι, maioribus beneficis affectus.

Ἐπιθεωρεῖ, benefactum, benemeritum, beneficium in aliquem collatum. Xen. & Aristot.

Ἐπιθεωρεῖ, A. ut ἀντιθεωρεῖς, ad beneficium reddendum promptus, qui vicissim promptus est ad benefaciendum. Aristotel. ethic. cap. 4.

Ἀντιθεωρεῖ, ἢ, beneficium reddo seu compenso, vicissim benefacio. Xenoph.

Ἡλιθεωρεῖ, stultè agēs, stolidi facta admittēs, ὅ ἀντιθεωρεῖ ἀντιθεωρεῖ. **Ἡμιθεωρεῖ** (q. d. semifactus) imperfectus, inchoatus. Aristotel. Occ. 1.

Θαλασηγορεύει, vel **θαλασηγορεύει** (q. d. in mari opus facies rei nauticæ dans operam. Xen.

Θαλασηγορεύει, q. d. in mari opus facio. Bud. exp. maritimis actionibus & negotiationibus ut plurimum vtor, apud Polyb. & **θαλασηγορεύει**, qui miracula edit. Athen. (Strab.

Θαλασηγορεύει, ἢ, miracula edo. Damasc. de Christo. Itē prestigiosus vtor, prestigiatricem artem exerceo.

Θαλασηγορεύει, dicitur etiā res aliqua quæ cū miraculo sit.

Θαλασηγορεύει, prestigiatio, prestigiatioria ars.

Θαλασηγορεύει, qui in sacris operatur.

Θαλασηγορεύει, opus diuinū. Dionys. Pro magie specie ab Augustino accipitur, ex Porphyrio Platonico 1. 10. de ciuitate Dei.

Θαλασηγορεύει, cui Deos faciendi vis inest, ut **θαλασηγορεύει**, Dionys. **θαλασηγορεύει** apud eundem exp. sanctificum, diuinum.

Θαλασηγορεύει, qui callido consilio aliquid suscipiet, acer, confidens, ferax. Luc. in Tim. & Xen. in principio Apomn.

Θαλασηγορεύει, audax & temerarium facinor.

Ἰερουσαλὴμ, operot sacris, sacra petago, sacris operam do, sacrifico. Philo de vita Mos. lib. 1. Herodian. lib. 5. Accipitur etiam transitiuè, ut Rom. ca. 11. Sic & Nazianzenus τὸν ἡμῶν ἀντιθεωρεῖ. Item confectio, apud eundem Naz.

Ἰερουσαλὴμ, sacrifico, vnde Ἰερουσαλὴμ, apud Herodian. victimæ castæ hostiæ. Item actiue pro, sacrifico, sacra facio, apud Plut. in Alex.

Ἰερουσαλὴμ, rei diuinæ petactio, operatio, sacrificium. Phil. de vita Mos. Plutar. in Alex. Herodian. 13. Apud Plat. Ἰερουσαλὴμ, sacra facere, sacris operari.

Ἰμασηγορεύει, qui vestes conficit, vestiaris.

Ἰμασηγορεύει, ad vestes conficiendas pertinet. **Ἰμασηγορεύει**, τὸν πᾶσι, as vestiaris, ex Platone.

Ἰμασηγορεύει, qui telas conficit qui percutit pedine telas, textor.

Ἰμασηγορεύει, texturatur vel tele contextio. Theophr. ep. 10.

Ἰμασηγορεύει, ad textorem pertinens, telea texendæ aptus.

Ἰμασηγορεύει, sub, τὸν πᾶσι, as textoria, telea texendæ scientia apud Naz. Ἰμασηγορεύει ἰσχυροῦς, textorium instrumentum.

Ἰμασηγορεύει, telam tracto, telas textor, apud Athen. lib. 14.

Καθηγορεύει, inuouator. Tò καθηγορεύει. Bud. a Luc. accipitur pro καθηγορεύει.

Καθηγορεύει, ἢ, defigo, res nonas edo, inquit Bud. ex Luc. in Prome.

Καθηγορεύει, designati, Philo de vita Mos. & de mundo.

Καθηγορεύει, inuouatio.

Καθηγορεύει, idem quod καθηγορεύει, καθηγορεύει idem quod καθηγορεύει. Est etiam renouatio & inuouatio. Suid.

Καθηγορεύει, maleficus, improbus. Odyss. 3. 3. κακοῦς. Et in Epigram. καθηγορεύει μάχηρα.

Καθηγορεύει, ἢ, maleficus sum. Aristoph. in Nub.

Καθηγορεύει, maleficus, improbitas. Od. 2. v. 374.

Καθηγορεύει, contra dicitur pro κακοῦς, maleficus, item improbus, facinorosus, sceleratus. Dem. Thuc. & alij. Item notius. Cum genit. ut Xen. καθηγορεύει ἡμῶν ἢ ἀλλοῦ, αὐτὸ ὃ πᾶσι κακοῦς τὸν πᾶσι, eum alius tum sibi magis nocens.

Καθηγορεύει, malefice, improbe, sceleratè.

Καθηγορεύει, maleficiū, improbitas, scelus. Plerūq; dicitur de teo & occulto maleficio, de quo exp. astusidolus. Xen. pæd. 1.

Καθηγορεύει, ἢ, maleficus sum, improbus sum & sceleratus. Itē, malitiosè ago, malitiosus sum & fraudolentus. Plat. lib. 1. de rep. Herodian. lib. 3. Diol. in præf. lib. 6. Item malo afficio, incommodo, noceo. Thuc. lib. 2. Xen. Interdum cum accus. ut Thuc. lib. 2. καθηγορεύει τὸν Εὐβοίαν, damno afficere vastatè que Euboeam. Sic lib. 5. ἢ ἵδου τῆς πόλεως καθηγορεύει. Interdum cum πρὸς. ut Plut. in symp. 7. **καθηγορεύει** τὸν πᾶσι, nocent prædæ & capturæ piscium.

Καθηγορεύει, τὸ, maleficus, facinus maleficus, scelus, in Axiacho. Exp. & dolus malus, fraus, quum quis dolosè in suo munere versatur.

Καθηγορεύει, idem quod καθηγορεύει, Suid. & scem. gen. καθηγορεύει τὸν πᾶσι, apud Dionys. Ateop. de demonibus.

Decomp. Ἀνακαθηγορεύει, a malefica manu intactus, in quod nihil maleficij admittum est. item nullo maleficio deprauatus. Gregor.

Συκαθηγορεύει, ἢ, simul cum alio malitiosè aliquid facio. Dicitur per collusionem de iis qui colludunt. Libanus.

Συκαθηγορεύει, res per collusionem actoris & rei transacta.

Συκαθηγορεύει, collusio.

Καθηγορεύει, pulchrè fabricatum, affabre factus, ut καθηγορεύει τὸν πᾶσι. Plat.

καθηγορεύει, pulchrè fabrico, affabre facio. Dionys. Ateop.

καθηγορεύει, laborando excoltus cultus, ut γῆ καθηγορεύει. Theophrastus de caus. plantar. lib. 5. cap. 10. Tò καθηγορεύει τὸν πᾶσι, exp. on. opus tabernaculi.

καθηγορεύει, ab Helych, exp. antiquatum, in ueteratum.

Καθηγορεύει

Ius à proieda quadam audacia profectum scelus, flagitium, facinus. Item facinus eius qui mala fide in re aliqua veclatur. unde & pro testamenti fuppositione seu adulteratione ponitur à Plut. Exp. & fallacia, item malefcentia. vt A. C. c. 17. Item temeritas. Plut. Dicitur & ἐπιθυμία, quum quid facile fit & sine negotio. Xen.

ῥαδίως, id est, facile ad scelus aliquod patrandum prorumpit. Plut. Item mala fide in re aliqua verfor, mala fide ago. Vnde & pro testamentum fupponere apud Plut. teste Bud. Item negligo, cello, sine intentione & cura vium, legenter negotia obco, vt operari qui operis consummationem ad se pertinere non magno opere putant. vt Xen. in Oecon. ἐπιθυμῶν ὁ δὲ τις κέρως, & ἀεὶ ἔχει ἐπιθυμῶν.

ῥαδίως, id est, etiam pro, cellare fupino ocio, & protius remissum esse, ex eodem Xen. in Laced. Pol.

ῥαδίως, facinus, scelus, flagitium. A Bud. exp. etiam. veterationum facinus. Luc. in lib. de non temere credendo calumniz.

Decem. Ἀρὰ ἐπιθυμῶν, non temeratus. Σὺρῆδ' ἐπιθυμῶν, vna facinus patiare vel moliri.

Σιδ' ἐπιθυμῶν, qui ferum tractat seu exerceat, faber ferrarius.

Σιδ' ἐπιθυμῶν, feraria officina, feraria fabrica.

Σιδ' ἐπιθυμῶν, dicuntur apes quum fructificant & fca examina faciunt. Suid. de apib. loquitur, ὅτι ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν.

Σταλμαρῶν, sepulchrum in quo extracta erat columba. ex Hippocr.

Σταλμαρῶν, vntificor, vellos facio seu scribo. Buiath.

Σταλμαρῶν, ore opus suum conficiens. Eurip. ἑπιθυμῶν ἐπιθυμῶν.

Σταλμαρῶν, (q. d. cooperato) adiutor. Plut. in Pericle & Philo de mundo. In eodem cum genit. vt Xenoph. Pæd. 3. ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν.

Σταλμαρῶν, adiutor, profum, confeso. Theophr. de caus. pl. ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν. Philo de mundo. ἢ ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν.

Σταλμαρῶν, socius, adiutor.

Ταλαμαρῶν, qui patienter & constantiter opus facit, patiens & infidus in opere faciendo, patienter laborem subitas ac peritens. Mith. epib. 11. f. & Hehod. in Sig.

Ταλαμαρῶν, lanificus, qui vel que lanas tractat, apud Suid. & apud Athen. 14.

Ταλαμαρῶν, lanificium.

Ταλαμαρῶν, pertinet ad lanificas, qui ad lanificium requiritur. vt ἑπιθυμῶν ἐπιθυμῶν, que ad lanificia pertinet apud Xenoph.

Ταλαμαρῶν, lanas tracto, lanaria fabrico, lanarius sū. Xen.

Ταλαμαρῶν, celer in opere aliquo: seu acce aut etiam promptus manu. Bud. ex App.

Ταλαμαρῶν, celeritas quam quis adhibet in conficiendo aliquo negotio, celeritas rei conficende apud eundem. Vtitur & Xen. Pæd. 7.

Ταλαμαρῶν, (q. d. perfector vel effector operis) perfector seu effector. Apud Plutarch. ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν, effector promissorum. Item efficax, vt idem de liberorum inst. ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν. Et ex eodem ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν, vis ad perficiendum efficax.

Ταλαμαρῶν, pof. actio operis seu effectio, vel perfectio seu effectio aut etiam efficacia.

Ταλαμαρῶν, (q. d. perfectio opus) perficio, conficio. Luc. Item pro imitare, apud Dionys. Ateop.

Ταλαμαρῶν, operis confectio seu absolutio. Polyb.

Ταλαμαρῶν, ἑπιθυμῶν, à Dionys. Ateop. appellatur vis diuina operans in sacramentis Ecclesiasticis.

Ταλαμαρῶν, pro consecratione seu initiatione, apud eundem.

Ταλαμαρῶν, confectio, initio, & edico, apud eundem.

Ταλαμαρῶν, q. d. monstrificus, vt dicuntur axes & gemine monstrificæ, i. que monstruosos & inuitatos insolentisque effectus edunt. Dionys. & de nomine monstrificos, qui monstruosa que dam efficit & nunquam visa, veluti præstigiatores.

Ταλαμαρῶν, monstruosa & prodigiola efficio, monstra & portenta edo.

Ταλαμαρῶν, eiusmodi monstruolum esse dicitur, seu opus prodigiolum vel etiam facinus portentosum & monstrificum.

Ταλαμαρῶν, effectus eiusmodi prodigioli operis, & ipsa actio edendi opus aliquod monstruolum. Sæpe & pro πρῶτον ἑπιθυμῶν accipitur. Theodorus in hist. Ecclesiast.

Ταλαμαρῶν, artificiosè conficere, arte facio. Ταλαμαρῶν, factum artificiosum: seu technæ.

Ταλαμαρῶν, & ἑπιθυμῶν, qui vitra conficit, vitarius. Diose.

Ταλαμαρῶν, & ἑπιθυμῶν, officina vitaria, loc. vbi vitra fiūt.

Ταλαμαρῶν, lignarius faber. Apoll. Rhod. Arg. 1. 2.

Ταλαμαρῶν, idem, v. o. ἑπιθυμῶν, opus materiarum, vel ars lignaria. Poll. 1. 7. c. 14.

Ταλαμαρῶν, adiutor, qui operam nauat, qui officium aliquod seu obsequium præstat. Item minister apud Luc. Sic & apud Phil. ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν, ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν.

Ταλαμαρῶν, poetice, idem.

ἑπιθυμῶν, adiutor, officium, ministerium. Plut. Synop. 4.

ἑπιθυμῶν, operi nauo, adiutor, inferuio, obsequio. Thuc. 1. ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν. Dicitur etiam ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν, vt apud Plut. in Rom. Et cum solo accus. apud Thuc. lib. 7. ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν, ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν. I. exequantur.

ἑπιθυμῶν, & ἑπιθυμῶν, ministerium, obsequium.

Decem. Ἀδ' ἑπιθυμῶν, vicissim operam nauo, vicissim inferuio, vicissim officium præsto, seu mutuum officium.

Ἀδ' ἑπιθυμῶν, & ἑπιθυμῶν, officium quod vicissim præstat, mutuum officium.

Πρῶτον ἑπιθυμῶν, ab Helychio exp. ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν.

Σταλμαρῶν, vna inferuio, vna opera obsequio. Cor. c. 14. Φαλαμαρῶν, malus artifex. Φαλαμαρῶν, idem. Apud Soph. exp. qui parua mala patrauit & leuia.

Φαλαμαρῶν, operis amans, operi deditus, sedulus. vt ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν. Naz. ap. laboriosa, Φαλαμαρῶν, sedulitas. Xen. in Oecon. & pro eodem Φαλαμαρῶν, apud Arist. rhet. 1. 1.

Φαλαμαρῶν, sedulus sum, sedulitate vtor.

Φαλαμαρῶν, fugiens opus seu opera, fugitans laboris, incers, locors.

Φαλαμαρῶν, vel Φαλαμαρῶν, q. d. qui circa plantas opus facit qui p. laborem impendit, seu plantarum cultura. Plato lib. 10. de rep. Deum Φαλαμαρῶν, appellat quasi formarum seu idearum conditorem.

Φαλαμαρῶν, circa plantas opus facio, plantis laborem impendo, plantas colo, & sero curoque. Apud Phil. de mundo. Τέταρτον ἢ ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν, Bud. interp. in illas plantas pangere.

Φαλαμαρῶν, apud Pol. pro ipsa actione plantas colendi. Exponitur etiam plantatio consilio, item locus confusus.

Φαλαμαρῶν, idem. Phil. de mundo.

Φαλαμαρῶν, ad Φαλαμαρῶν pertinet Φαλαμαρῶν ἑπιθυμῶν, labor qui impenditur cultura plantarum. Item peritus cultura plantarum.

Χαλαμαρῶν, qui res tractat & elaborat, qui res fabricatur, faber ætarius. Aristot.

Χαλαμαρῶν, sub. τὴν ἀρτιαν.

Χαλαμαρῶν, res tracto, vt metallarius. Χαλαμαρῶν, opus à chalcuro confectum. Quidam exp. signum æneum.

Χαλαμαρῶν, officina ætaria.

Χαλαμαρῶν, qui manu operatur, qui manu opus facit. Exp. etiam, opifex, operarius, in qua signif. dicitur & χαλαμαρῶν. Hic peculiaris significacione, chirurgus, is qui medicas manus abicit adiuuet, qui morbos qui in solutione continui aut in partium externarum immoderatione consistunt, tollit sectione, vitione, restitutione in naturalem situm & medicamentis foris applicatis.

Χαλαμαρῶν, actio, vel operatio que sic manibus. Dicitur de omni arte que actionem habet manuum cum cognitione conuoluntam. Plut. in Polit. Item curatio quam adhibet chirurgus Gal. Diose.

Χαλαμαρῶν, vt χαλαμαρῶν τὴν ἑπιθυμῶν, apud Aristot. Pol. lib. 8. scientia que in manuum operatione versatur, i. que manibus exercetur, seu que manus opera indiget. Item χαλαμαρῶν, chirurgicus, ad chirurgiam pertinet. Et χαλαμαρῶν τὴν ἑπιθυμῶν, ea pars medicinz que sectione & vitione alique que dicta sunt, vti docet.

Χαλαμαρῶν, manibus operor seu opus facio, item simpl. operor, vt ἑπιθυμῶν χαλαμαρῶν, sacris operari, apud Ilicum, apud Aristot. Pol. 1. 8. χαλαμαρῶν dicitur qui manu instrumenta musica pulsat. Apud Athen. χαλαμαρῶν ἑπιθυμῶν, ἑπιθυμῶν, cui coque manus adhibuit. Item fabricator, edifico, vt apud Plut. in Athenico, ἐπιθυμῶν ἑπιθυμῶν, multa gymnasia edificata erant. Item manu perperio faciens. Et apud Aristot. & Alich. in orat. ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν. Item medicam manuum adiuuans. & c. Item citro per chirurgiam, seu vtendo arte chirurgie. Hippocr. Gal. & in aorthol. epig. lib. 2.

Χαλαμαρῶν, opus manu factum, opificium. Plut. in polit.

Decem. ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν, idem quod χαλαμαρῶν. Greg.

Σταλμαρῶν, vna operor, apud Ilicum.

Χαλαμαρῶν, qui conficit chlamydes, χαλαμαρῶν, ars conficiendi chlamydes, apud Xen. in Apomn.

Χαλαμαρῶν, qui ad χαλαμαρῶν pertinet.

Χαλαμαρῶν, boei operis actio, vel bonum opus. Suid.

Χαλαμαρῶν, aurifex, ex lib. 0. 3. ap.

Χαλαμαρῶν, aurum tracto & elaboro.

Χαλαμαρῶν, (q. d. ἑπιθυμῶν) qui crudelia patrat facinora, ideoque crudelis, auus, vel etiam qui crudelia patrauit. ὁ ἑπιθυμῶν. Helych.

Comparata ex ἑπιθυμῶν, velox.

Χαλαμαρῶν, v. o. ἑπιθυμῶν, locutionis blatero, linguas nego, χαλαμαρῶν. Helych.

Χαλαμαρῶν, petulitas, loquacitas. Athen. Apud Luc. in Lætioph. exp. lingua ignaua.

Χαλαμαρῶν, qui cito oblitiscitur alienius rei, ὁ ἑπιθυμῶν ἑπιθυμῶν. Dicitur de equi ληθηρῶν qui natura sua ignouit & torpidi sunt, ac calcantem eis oblitiscuntur. Item ληθηρῶν sine χαλαμαρῶν.

Υπερτίει τῶν ἰδίων, ἢ ὡς, ἢ ὡς, quomodo huc per-

tinendo vide lois locis. Comparsio ex iis. Hac autem terminatione eadem esse cum

ἀπὸ τῶν ἰδίων, ἢ ὡς, ἢ ὡς, quomodo huc per-

Decomp. Ἀπὸ τῶν ἰδίων, ἢ ὡς, ἢ ὡς, quomodo huc per-

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Ἐπιπέσει, egredior, exeo. vnde ἔπεισαν egresus apud Apollon.

Δουσι ἔπεισαν, qui difficulter dilabitur seu evanescit. Diolc.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Ἐπιπέσει, egredior aduersus aliquem, vel erumpo, erumpo

infesto exercitum. Thuc. li. 4. ὅτι καὶ ἐπέσει, ἢ ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου.

Decomp.

